

[Carsten Raft.]

Ordførerskab i Debatten i Maj 1935 udtrykte det ærede Medlem Hr. Rager det paa den Maade, at selv et Danmark, hvori der overhovedet ikke var en Militærperson, end ikke en Politibetjent, kunde risikere at blive luftangrebet. Og jeg vilde endda tro, at Overensstemmelsen gaar saa langt, at hvis der for overkommelige Midler kunde opstilles et aktivt Luftforsvar, om hvilket man vidste, at det kunde enten afværge eller i hvert Fald voldsomt begrænse Virkningerne af et Luftbombardement, saa vilde ingen dansk Regering nægte at bevilge Midlerne dertil.

Men det er her, Uoverensstemmelserne har været. Regeringspartierne har hidtil haft det Standpunkt, at et effektivt Luftforsvar af København var en Umulighed. Det ærede Medlem Hr. Rager udtrykte det meget skarpt under Debatten i 1935, og den højtærede Forsvarsminister havde i Virkeligheden den samme Indstilling, da han i Foraaret under Forsvarsdebatten afviste Oprettelsen af et egentligt Luftforsvar og nægtede at bevilge de 26 Mill. Kr. en Gang for alle, som Foranstaltningen vilde koste. Jeg skal forskaane Tinget for en Repetition af de forrykte Fantasterier og de skrækelige Røverhistorier, som ude i Agitationen underbyggede dette Standpunkt under Agitationen ude i Landet. Fra vor Side har vi hævdet, at Forsvaret af København mod et Luftangreb var muligt, og vi har kunnet henvise til de klare Resultater, der var opnaaet ved Øvelser med de moderne Luftværnsmidler med deres Lytteapparater, Lyskastere, Korrektionsapparater, automatisk indstillede Kanoner og hurtigtgaaende Jagerer.

Men det var selvfølgelig kun Øvelsesresultater, og alene for at begrænse Diskussionen og koncentrere den om det væsentlige skal jeg gerne gaa med til, at begge Parters Standpunkter var teoretisk begrundede. Egentlige praktiske og à jour førte Krigserfaringer manglede man fuldkomment.

Men nu er Situationen ændret. Nu har man Erfaringerne, og de taler deres eget klare Sprog: Forsvar af en By mod Luftangreb er muligt og er det i den Grad, at disse Luftangreb i den moderne Krig er kommet til at spille en absolut sekundær Rolle.

De første Erfaringer fik man ved Luftangrebene paa Yemen og paa Abessinien, men de fortalte egentlig ikke andet, end at ubeskyttede Byer led frygteligt under Luftangreb. De afgørende Erfaringer er høstet under Kampene i Spanien og Kina.

Seiv en almindelig Avislæser er vist klar paa, hvordan Situationen er. Da Franco første Gang førte sine Angrebseskadriller mod Madrid, var det den almindelige Publikumsopfattelse, at det hurtigt vilde være forbi. Men for hver Uge har man hørt mindre om Luftangreb, og alle Korrespondancer fortæller, at Livet i Madrid gaar sin daglige Gang, der er fuldt af Mennesker paa Gaderne, i Biografteatrene og i Kafeerne. Da Japanerne begyndte Luftbombardementerne paa Shanghai, proklamerede de, at de kom igen hver Dag, de skulde nok meget hurtigt faa tvunget Kina til at give efter. Men nu hører man ikke meget om Luftangrebene. Det er nede i Shanghais Gader, Krigen føres, og kun ved møjsommeligt at erobre Blok for Blok af Shanghais Husmasser kan Japanerne avancere.

Jeg skal give en Dokumentation for, at denne Publikumsopfattelse, som man kan faa af Aviserne, er den rigtige. Selvfølgelig er jeg nødt til ved denne Bevisførelse at støtte mig til sagkyndiges Vurdering og Øjensvidners Udsagn, og jeg maa derfor bede om Lov til et Par ganske korte Citater.

Der er ingen Tvivl om, at Erfaringerne fra Spanien og Kina giver et fejlfrit Erfaringsmateriale, der uden videre kan overføres til vore Forhold. De anvendte Angrebsformationer har været førsteklasses tip-top moderne Stormagtsmateriel, Distancen fra Flyvebasis til Angrebsobjekt har været relativt kort, og Maskinerne har derfor kunnet medtage fuld Bombelast. Den Haardhed, hvormed Krigen føres nede paa Jorden, iader formode, at Angriberne har slaaet løs med fuld Styrke oppe i Luften. Det er maaske muligt, at Maskineantallet har været mindre end normalt ved et Stormagtsangreb mod et afgørende vigtigt Angrebsmaal, men til Gengæld har Forsvaret ogsaa været ret beskedent. Og for Resten vil København nok ikke blive andet end et sekundært Angrebsobjekt nogen Sinde.

Praktisk talt er alle Militærforfattere enige om, at et ødelæggende og afgørende Luftangreb kan ikke gennemføres mod en forsvaret By. En fransk Forfatter betegner Erfaringerne fra Madrid som disse Ideers endelige Fallit. Den tyske Major Pichert skriver i „Militär-Wochenblatt“:

„Kampene i Spanien har særlig givet den udenlandske Presse Anledning til at beskæftige sig med Francos nationale Luftværnsartilleri. I Almindelighed er det blevet stærkt rost og dets Betydning anerkendt. Dets talmæssige Svaghed forhin-